

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.1/2021/20.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. év június hó 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. szeptember 30. napján kihirdetett 20.B.207/2020/28. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

Az egészséget veszélyeztető bűncselekménye minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés *IV. fordulata*t feltünteti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönre enyhíti.

Mellőzi az elsőfokú ítéletben megjelölt tételszámon és letéti számlán kezelt 970.000,- (kilencszázhetvenezer) forint, valamint 305,- (háromszázöt) euró I. rendű vádlott részére történő kiadását és visszatartását a vagyonekborzolás és bűnügyi költség biztosítására.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Terhelt1 I. rendű vádlott által helyesen 2019. március 16. napjától 2019. december 19. napjáig előzetes fogvatartásban, 2019. december 20. napjától bűnügyi felügyeletben töltött időt számítja be akként, hogy 4 (négy) nap bűnügyi felügyeltben töltött idő felel meg 1 (egy) nap szabadságvesztésnek.

Az I. rendű vádlott személyazonosító okmányának száma okmányszám3, állandó lakóhelye cím9 szám.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől mai napig bünygyi felügyeletben töltött időt is.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 2020. év szeptember hó 30. napján 20.B.207/2020/28. szám alatt kihirdetett ítéletében Terhelt1 I. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], valamint lőszerez visszaélés büntette [Btk. 325. § (2) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban állapította meg. Az I. rendű vádlottal szemben 970.000 Ft, és 355 euró erejéig vagyonekobzást rendelt el. Határozott a bűnjelekről, köztük a 970.000 forint és 355 euró lefoglalását megszüntette és azokat Terhelt1 I. rendű vádlott részére kiadni rendelte, egyben ezen bűnjeleket az I. rendű vádlottal szemben kiszabott vagyonekobzás és az általa megfizetni rendelt bünygyi költség biztosítására visszatartotta. Határozott a bünygyi költség megfizetéséről is.

[2] Terhelt2 II. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt 5 év 6 hónap szabadságvesztésre és 7 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban állapította meg. A II. rendű vádlott esetében is beszámítani rendelte az előzetes fogva tartásban töltött időt.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 I. rendű vádlott és meghatalmazott védője eltérő jogi minősítés megállapítása és a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett.

[4] Terhelt1 I. rendű vádlott védője fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában, valamint a nyilvános ülésen is fenntartotta az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a kábítószerrel kapcsolatos cselekmény tekintetében részben felderítetlen, így megalapozatlan, továbbá az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének hiányosan tett eleget, indokolása részben nem felel meg a logika szabályainak. A kifejtettek alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését. Vitatta a II. rendű vádlott vallomására alapozott kábítószer megtalálásának helyét a jobb első ülés alatt, és az ebből levont következtetést, mely szerint az I. rendű vádlott tudata átfogta a nagy mennyiségű kábítószer átvételének tényét. Kétségbe

vonta a II. rendű vádlott vallomásának elfogadásával azt a ténymegállapítást, hogy a II. rendű vádlott a heroint tartalmazó szatyrot az I. rendű vádlott utasítása alapján rejtette el a jobb oldali ülés alá. Kifejtette, hogy védenca Renault Laguna típusú személygépkocsijának jobb első ülése alatt nincs akkora hely, hogy elfért volna a kábítószer tartalmazó szatyor, így mind a II. rendű vádlott vallomását, mind a rendőri jelentés tartalmát aggályosnak tartotta. A gépkocsi jobb első üléséről készített fényképfelvételeket mint új bizonyítékot csatolta, egyben a Be. 600. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyalás tartásával kérte e felvételek értékelését és a hiányos felderítés folytán helytelenül megállapított tényállás korrigálását.

[5] A védő nem értett egyet a védenca lakásából lefoglalt kábítószer tekintetében a kereskedési célzatú magatartás megállapításával a kábítószer különböző típusa, a nagyobb összegű készpénz, valamint a matematikai műveleteket tartalmazó feljegyzések alapján. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül és értékelés nélkül hagyta a bizonyítékok ellentmondásos jellegét. Taglalta a vádlottaknak a találkozásukat követő mozgását. Álláspontja szerint nem nyert tisztázást, hogy mi volt az oka és a célja a heroin kocsiiban történő elhelyezésének. Nem zárható ki, hogy a II. rendű vádlott a gépkocsiba még vissza akart térni, amely felveti annak lehetőségét, hogy nem védenca, hanem a II. rendű vádlott adta volna át a megrendelőnek a kábítószer. Pontatlannak tartotta az elfogásról szóló jelentéseket, amelyekből nem tűnt ki, hogy a II. rendű vádlott a gépkocsiból kiszállva pontosan hová tartott. Szerinte a II. rendű vádlott kávé fogyasztás helyett a nyelvi nehézségek miatt ment segítséget kérni, ami alapján kijelenthető, hogy a II. rendű vádlott a környéken helyismerettel rendelkezett.

[6] Hibásnak tartotta a II. rendű vádlott vallomásának a megítélését, ugyanis véleménye szerint a II. rendű vádlottnak fűződhetett érdeke ahhoz, hogy elfogása után a kábítószer átvevő személy kilétét ne fedje fel. A védenca utcai lakásában lefoglalt feljegyzésekből álláspontja szerint téves a kábítószer-kereskedelemre levont következtetés, mivel a feljegyzések időpontja és az sem volt megállapítható, hogy a feljegyzéseket védenca írta volna. A feljegyzéseket bizonyosan nem egyetlen személy írta, azok egyértelműen nem a kábítószer-kereskedelemhez köthetők. A talált kábítószer különböző típusából sem vonható következtetés arra, hogy az évek óta különféle kábítószereket használó I. rendű vádlott eladás céljából tartotta a lefoglalt kábítószereket lakásában. Felhívta a figyelmet arra, hogy az ecstasy tablettából mindössze egyetlen darabot találtak.

[7] A kifejtett okokból a tényállást megalapozatlannak tartotta, mivel az hiányos, illetve tényekből további tényre helytelen, a logika szabályaival ellentétes következtetést tartalmazott.

[8] A védő álláspontja szerint kereskedelem helyett legfeljebb a Btk. 178. § (1) bekezdése szerinti kábítószer birtoklás büntettének bűnsegédlete róható védenca terhére figyelemmel arra, hogy nem volt adat a továbbadás körülményeire, illetve arra, hogy az átvevő további adásvételeket tervezett volna az átvett kábítószerrel. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket (védenca heroinfüggősége, rendezett személyi körülményei, idős, beteg édesanyjáról való gondoskodás, időmúlás) nem kellő súllyal vette figyelembe, köztük azt a lényeges tényezőt sem, hogy védenca terhére egyszeri magatartás róható mindössze. Mindezek alapján az első fokon kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.892/2020/5. számú átiratában az I. rendű vádlott és védője fellebbezését alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy a kábítószer-kereskedelem büntette tekintetében az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat, így az I. rendű vádlott vallomását, a II. rendű vádlott terhelő nyilatkozatát, a rendőri jelentést, a lefoglalási jegyzőkönyveket, és az igazságügyi vegyész szakértői véleményt összességükben értékelve az I. számú történeti tényállást helyesen állapította meg. A megalapozott tényállás alapján a kereskedelmi mennyiségű kábítószer tovább értékesítési céllal történő beszerzésében az I. rendű vádlott bűnösségének kimondását helytállónak értékelte. Az első fokon kiszabott 7 év fegyházbüntetést a jelentős mennyiség alsó határát többszörösen meghaladó kábítószer mennyiségére tekintettel inkább enyhének mint eltúlzottnak tartotta, miért is álláspontja szerint az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezés nem hozhat eredményt. A cselekmény minősítését annyiban indítványozta kiegészíteni, hogy a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataának a feltüntetését is kérte.

[10] Az ítélet járulékos rendelkezéseinek megváltoztatását tartotta szükségesnek a vádhatóság; az iratok szerint az I. rendű vádlott helyesen 2019. december 19. napjáig volt letartóztatásban, a bűnügyi felügyelete 2019. december 20. napján kezdődött. Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítása mértékéről történő rendelkezést, amelynek pótlását tartotta szükségesnek azzal, hogy 5 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek. Kifejtette, hogy az I. rendű vádlottól lefoglalt forint és euró lefoglalásának a megszüntetése és a vagyonekbebiztosítására való visszatartása az ezen összegekre elrendelt vagyonekbebiztosítás mellett szükségtelen és így azok mellőzendő rendelkezések.

[11] A védő bizonyítási indítványával kapcsolatosan kifejtette, mely szerint a 492,56 g, azaz 0,5 kg-ot sem elérő mennyiségű kábítószer nem tekinthető olyan tömegűnek – figyelemmel a heroin képlekenységére is –, amely kizárná, hogy a gépkocsi jobb első ülése alá ne lenne elrejtendő. A védői indítvány és a csatolt fényképfelvételek nem zárják ki, illetve nem cáfolják az elfogásakor készült rendőri jelentésben foglaltak valóságtartalmát, ezáltal szükségtelen a tényállás és a büntetőjogi fő kérdések tisztázásához, ezért a bizonyítási indítvány elutasítására tett előterjesztést.

[12] A másodfokú bíróság mindenekelőtt a bizonyítási indítványról hozott döntést.

[13] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 594. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében, és akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak. A (2) bekezdés szerint a másodfokú bíróság mellőzi a bizonyítás felvételét olyan tényre nézve, amely a bűnösség megállapítását, a felmentést, az eljárás megszüntetését, a bűncselekmény minősítését, a büntetés kiszabását, illetve az intézkedés alkalmazását nem befolyásolja.

[14] Az új eljárási törvény nem változtatott tehát azon a korábbi eljárási renden, hogy a bizonyítást alapvetően az elsőfokú eljárás során kell lefolytatni. Abban az esetben kell a másodfokú eljárásban további bizonyítást felvenni, ha az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottsága kétséges, illetve, ha a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak. A másodfokú bíróság az előbbieket figyelembevételével, Be.

irányadó szabályai alapján bírálta el azt a kérdést, hogy az I. rendű vádlott védője által felajánlott bizonyítás elrendelése indokolt, avagy sem.

[15] Az I. rendű vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítvány nem felelt meg az előbbi szempontoknak. Noha a védő által csatolt fényképfelvételek új bizonyítékot jelenthetnek, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint – egyetértve a Fellebbviteli Főügyészség érvelésével – a fél kilogramm mennyiségű kábítószer a kiterjedése és a képlékenysége alapján a gépkocsi jobb első ülése alá elhelyezhető volt. A védő által bejelentett bizonyítási indítvány tehát alkalmatlan volt az elfogáskor készült rendőri jelentésben, tehát közokiratban foglaltak, valamint az azzal egyező vallomást tévő II. rendű terhelt vallomása valóságtartalmának megkérdőjelezésére, következésképp a megalapozott tényállás megingatására, megváltoztatására. Valójában még az sem zárható ki, hogy a kábítószer nem pontosan az ülés alatt, hanem csak annak szintje alatt, de a lábrésznél, előtte volt a „földön”, mert az ülés alatt megjelölés ekként is értelmezhető.

[16] A másodfokú bíróság álláspontja szerint amennyiben a II. rendű vádlott által az I. rendű vádlott gépkocsijában elhelyezett kábítószer nem az ülés alá, hanem az ülés elé került a földre, ez a körülmény mit sem változtat a cselekmény megítélésén. A védő bizonyítási indítványa jelentőséggel nem bíró olyan körülményre vonatkozott, ami nincs befolyással a bűncselekmény mikénti megítélésére: annak minősítésére, a büntetés kiszabására. A másodfokú eljárásban ezért nem volt indokolt további bizonyítás foganatosítása.

[17] A másodfokú bíróság Terhelt1 I. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezést részben, mindössze büntetés-végrehajtási fokozat enyhítésére irányuló részében tartotta alaposnak.

[18] A felülbírálat – Terhelt1 I. rendű vádlott és védője fellebbezésének tartalmára figyelemmel – a Be. 590. § (1) bekezdése alapján teljes körű volt. A másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, az eljárást perrendszerűen folytatta le.

[19] A törvényszék az ügyben releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is megvizsgálta, egybevetette, majd a tényállást a logika szabályai szerinti értékelése eredményeként mérlegeléssel állapította meg. A tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésének a) pontja alapján kis részben szorult kiegészítésre, ez a hiányossággént jelentkező megalapozatlanság az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjában írtak szerint orvosolható volt.

[20] Terhelt2 II. rendű vádlott a magával hozott kábítószer tartalmazó szatyrot Terhelt1 I. rendű vádlott kézmozdulatokkal jelzett utasítására a gépkocsi jobb első ülés szintje alá helyezte el, majd miután az I. rendű vádlott a tér1 szám alatti pénzváltóhoz hajtott, a II. rendű vádlott kiszállt a gépkocsiból. A rendőri intézkedés ekkor kezdődött meg a vádlottakkal szemben.

[21] Az elsőfokú bíróság ítéletének 28. pontjában rögzített indokolásában foglalkozott azzal a körülménnyel, hogy a II. rendű vádlott a kábítószer a gépkocsi melyik részén helyezte el, amely helyet az I. rendű vádlott kézmozdulatokkal jelzett számára. Indokát adta annak, hogy ezt a momentumot a II. rendű vádlott kételyektől mentes vallomása alapján tartotta megállapíthatónak, amelyet a lefoglalásról szóló dokumentáció is mindenben megerősített. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság a kábítószer elhelyezésének ezt a lényeges mozzanatát, illetve a II. rendű vádlott gépkocsiból történő kiszállását az ítéleti tényállásban nem rögzítette, ezért ezt a másodfokú bíróság pótolta.

[22] A másodfokú bíróság a tényállás részének tekintette az elsőfokú ítélet indokolásának 38. pontjában szereplő adatokat, amelyeket az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott kábítószer kereskedési magatartáshoz tartozóként értékelt. Nevezetesen a ruházatából és ingatlanaiból lefoglalt kábítószer (kokain heroin, kanabisz, MDMA) különböző típusát, a kábítószer adagolására szolgáló mérleg lefoglalását, a nagyobb összegű készpénz lefoglalását, a utcai lakásban a különböző számításokra, pénzváltásokra utaló feljegyzések lefoglalását. E tények az I. rendű vádlott kábítószer-kereskedelemmel összefüggő tevékenységének folytatására utaltak.

[23] A másodfokú bíróság a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a fentiek szerint kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

[24] Helyesen foglalt állást a törvényszék, amikor az I. rendű vádlott védekezésével, valamint védőjének a fellebbezésben hangoztatott érvelésével szemben az I. rendű vádlottal szemben a tőle a gépkocsijában lefoglalt heroin tekintetében a kábítószer-kereskedelem tényére vont következtetést az alábbi, részben a másodfokú bíróság által kiegészített tények;

- a lefoglalt kábítószer 500 grammot közelítő mennyisége, és annak több millió forintot elérő kereskedelmi forgalmi értéke
- a lefoglalt kábítószer tisztasága
- a heroin gépkocsi ülés szintje alá helyezése
- a kábítószer kereskedelemhez használt mérleg gépkocsiból történt lefoglalása
- az I. rendű vádlott lakásán 970.000 Ft valamint 355 euró lefoglalása
- szintén az I. rendű vádlott lakásán talált számításokat tartalmazó feljegyzések lefoglalása alapján.

[25] A kábítószer-fogyasztók jellemzően nem vásárolnak több millió Ft értékben kábítószer, hiszen ez aránytalanul nagy összegű, a konkrét ügyben az I. rendű vádlott jövedelmi, kereseti viszonyait lényegesen meghaladó befektetést jelent. Másrészt az ilyen mennyiségű és értékű kábítószer fogyasztóként való tárolása rendkívül nagy kockázattal jár

együtt egy esetleges rendőri intézkedés esetén, hiszen az ilyen nagy mennyiségű kábítószer tárolása öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekménnyel való vádolás lehetőségét rejtí magában, szemben a fogyasztók által vásárolt néhány grammnyi kábítószerrel, ami jóval enyhébb büntetéssel fenyegetett.

[26] A rendelkezésre álló bizonyítékokkal, így a II. rendű vádlott vallomásaival szöges ellentétben áll az I. rendű vádlott védőjének a fellebbezésben szereplő, a kábítószer átadásának tényét is kétségbe vonó felvetése, mely szerint lehetséges, hogy védenca helyett a II. rendű vádlott adta volna tovább a gépkocsiba mindössze ideiglenesen elhelyezett kábítószer. Az ügyben nem merült fel adat azokra a védő által írt lehetőségekre, melyek szerint a II. rendű vádlott a visszatérés szándékával hagyta volna el az I. rendű vádlott gépkocsiját, illetve a II. rendű vádlott feladta lett volna a kábítószer további átadása. Ezekkel az érvekkel a védő az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelését támadta, hiszen kétségbe vonta a II. rendű vádlott vallomásaának a törvényszék általi elfogadását, amely ütközött a jelenleg hatályos eljárási törvény felülmérlegelést tilalmazó rendelkezésével, így ezt az érvelést nem lehetett akceptálni. A védői felvetésekkel szemben a másodfokú bíróság egyetértett azzal az elsőfokú megállapítással, hogy a heroin II. rendű vádlott általi átadása és az I. rendű vádlott általi átvétele lezajlott, befejeződött, erre egyértelműen következtetni lehetett a kábítószer elhelyezésének körülményeiből, a vádlottak mozgásából, a II. rendű vádlott gépkocsiból történő kiszállásából.

[27] Egyetértett a másodfokú bíróság azzal az elsőfokú állásponttal is – szemben a védői fejtegetéssel –, hogy az I. rendű vádlott által használt lakásokban tárolt és ott lefoglalt kábítószer mennyiségek is az I. rendű vádlott kábítószer-kereskedelmi tevékenységéhez kapcsolódtak. Ezt a következtetést támasztotta alá az I. rendű vádlott gépkocsijában a mérleg, a vádlott fogyasztási szokásához nem kapcsolódó kábítószerek több típusának (marihuána, kokain, extasy), a forintban és euróban 1 millió Ft értéket is meghaladó készpénz lefoglalása. E körülmények – azokat összességükben értékelve - a kábítószer-kereskedelemhez járuló tipikus tényezőknek minősültek.

[28] A fent kifejtettek alapján a másodfokú bíróság nem osztotta az I. rendű vádlott védőjének a fellebbezésben kifejtett, a bizonyítékok értékelésén keresztül a tényállást támadó felfogását.

[29] Az eljárás során feltárt bizonyítékok alapján helyesen következtetett az elsőfokú bíróság Terheltl I. rendű vádlott büntető jogi felelősségére, és cselekményének minősítése is mindenben megfelelt a büntető anyagi jogszabályoknak.

[30] Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott az egészséget veszélyeztető cselekmény minősítése körében a következetes bírói gyakorlatra, mely szerint a kereskedelem magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladókhöz, vagy a fogyasztókhoz. Az 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV/2. pontja szerint a kábítószer kereskedelmi tevékenység közé tartozik a kábítószerek kereskedelem céljából történő megszerzése, készletezése is. Nemcsak az eladók és a vevők, hanem a közvetítők is, mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői, tettesként vonhatók felelősségre (BH1999. 101. számú eseti döntés). A töretlen ítélkezési gyakorlat szerint a kábítószer kereskedelem immateriális bűncselekmény, megvalósulásához eredmény nem

szükséges, nem szükséges tehát annak igazolása, hogy a kábítószer ténylegesen a fogyasztókhoz került.

[31] A jelenleg vizsgált ügyben az I. rendű vádlott a kábítószer-kereskedők felé fennálló tartozásának elengedése érdekében vállalkozott a kereskedelmi mennyiségű kábítószer beszerzésére, amit az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt körülmények alapján a tovább értékesítés céljából végzett. E magatartásával kimerítette a jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének törvényi tényállását. A kifejtettek miatt a másodfokú bíróság a védő eltérő minősítést célzó fellebbezését sem találta megalapozottnak.

[32] Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette ugyan a cselekményt, annak törvényhelyében elmulasztotta feltüntetni a Btk. 176. § (1) bekezdés több fordulatában meghatározott elkövetési magatartást, amelyet a másodfokú bíróság pótol; az I. rendű vádlott terhére rótt kereskedelem alapján a minősítést ki kellett egészíteni a Btk. 176. § (1) bekezdés *IV. fordulatával*.

[33] Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen tárta fel a büntetés kiszabását befolyásoló enyhítő és súlyosító körülményeket, azt mindössze azzal a további súlyosító körülménnyel kellett kiegészíteni, hogy a kábítószer-kereskedelem egy olyan típusú kábítószerhez kapcsolódott, amelyhez a hozzászokás rendkívül gyors és nehezen visszafordítható folyamat, így az ilyen kábítószer terjesztése fokozott veszélyt jelent a társadalomra. A kábítószer függőségre mint enyhítő körülményre hivatkozást sem tartotta alaposnak a másodfokú bíróság, hiszen éppen a szer függőség eredményezte azt, hogy az I. rendű vádlott tartozásokat halmozott fel, amelynek kiegyenlítésére már nem volt más módja, minthogy közreműködjön a kábítószer kereskedelmi tevékenységben is. Az I. rendű vádlott beteg édesanyjának gondozása ugyan további enyhítő körülményként vehető figyelembe, azonban nem olyan súlyú, amely a büntetés számottevő befolyásolására alkalmas lenne.

[34] Az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülmények alapján a bűncselekmények halmazata miatt irányadó tizenöt évi középértékre is figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott 7 év szabadságvesztés nem tekinthető eltúlzott büntetésnek, az megfelelően igazodik az egészséget veszélyeztető cselekmény jelentős tárgyi súlyához, köztük ahhoz, hogy az I. rendű vádlottól lefoglalt kábítószeresek együttes hatóanyag-tartalma több mint nyolcszorosával haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. Mivel nem volt olyan lényeges körülmény, amelynek értékelését az elsőfokú bíróság elmulasztotta volna, ezért az első fokon kiszabott, inkább az alsó határhoz mint a középértékhez közelítő büntetés számottevő enyhítését a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak.

[35] Az elsőfokú bíróság a büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg, amelyet a másodfokú bíróság eltúlzottan szigorúnak tartott figyelemmel az I. rendű vádlott büntetlen előéletére és kábítószer függőségére, ezért a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot, nevezetesen börtön fokozatot határozott meg.

[36] Az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlottól lefoglalt 970.000 Ft-ra és 355 euróra többfajta intézkedést hozott; először az említett pénzeszközökre nézve helyesen vagyoneklobzását rendelt el, majd az I. rendű vádlottnak kiadni rendelt forint és euró összegeket a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. A törvényszék

a jogszabályokkal összhangban álló módon rendelt el az I. rendű vádlottól lefoglalt készpénzre (forint és euró) vagyonek Kobzást, ugyanakkor szükségtelen volt a vagyonek Kobzás és a bűnügyi költség biztosítására a forint és euró összeg kiadni rendelése és visszatartása, ezért ezeket a rendelkezéseket a másodfokú bíróság mellőzte.

[37] Az elsőfokú bíróság tévesen számította be Terhelt I. rendű vádlott által bűnügyi felügyeletben és letartóztatásban töltött időt, amikor a kiszabott szabadságvesztésbe a 2019. december 17-ig letartóztatásban töltött időt számította be. Helyesen az I. rendű vádlott 2019. december hó 19. napján szabadult a letartóztatásból, így helyesen eddig az időpontig számítható be a letartóztatásban töltött idő, majd 2019. év december hó 20. napjától bűnügyi felügyelet alatt állt, így ettől az időponttól kellett a bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítani. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság korrigálta a szabadságvesztésbe beszámítható időt akként, hogy az I. rendű vádlott által helyesen 2019. március 16-tól 2019. december 19-ig előzetes fogvatartásban, majd 2019. december 20-tól 2020. szeptember hó 30-ig bűnügyi felügyeletben töltött időt számította be a kiszabott szabadságvesztésbe.

[38] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításának mértékéről történő rendelkezést, amelyet a másodfokú bíróság szintén pótolta akként, hogy a börtön fokozatra figyelemmel a Btk. 92. § (3) bekezdésének a) pontja alapján négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

[39] Mivel az elsőfokú ítéletben az I. rendű vádlott korábbi személyi igazolványának száma került feltüntetésre, és időközben az I. rendű vádlott okmányának cseréjére került sor, ezért a másodfokú bíróság ítéletében feltüntette az I. rendű vádlott személyazonosító okmányának—megváltozott számát, ami okmányszám3, valamint lakcímkártyával igazolt állandó lakóhelyét, ami cím9 szám.

[40] A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 20.B.207/2020/28. számú ítéletét Terhelt I. rendű vádlott vonatkozásában felülbírálv a cselekmény minősítését, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, valamint a bűnjeleket érintő részében a Be. 606. § (1) alapján megváltoztatta, míg az elsőfokú ítélet egyéb törvényszerű rendelkezéseit a Be. 605. § (1) alapján helybenhagyta.

[41] Az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján továbbmenően a beszámította az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig bűnügyi felügyeletben töltött időt is.

[42] Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bíróság döntésével, ezért a másodfokú bíróság ítélete ellen a Be. 615. § (1) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek.

Budapest, 2021. június hó 3. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, **Dr. Halász Etelka s.k.** előadó bíró, **Dr. Németh Nándor s.k.** bíró

A Fővárosi Törvényszék 20.B.207/2020/28. számú ítélete Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.1/2021/20. számú ítélete folytán 2021. június hó 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. június hó 3. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke